

יחיא סינוואר ציפה מכל ציר ההתנגדות האיראני להצטרף למלחמה נגד ישראל בקנה מידה מלא, הוא היה פסיכופט ששאף לכוח ללא התחשבות בחיי מי שהחשיב בני עמו, לעומתו חסן נסראללה היה הססן יותר, נואם כריזמטי בעל כישורים פוליטיים אולם לא בעל אותה אישיות צמאת דם כמו מקבילו הסוני.

שמי הוא רמי מערוץ לאומנות ובסרטון זה נסקור השוואה בין נסראללה לסינוואר.

באוגוסט 2006, קצת אחרי שנגמרה מלחמת לבנון ה-2, נסראללה נשאל בריאיון לטלוויזיה הלבנונית: "האם היית עושה את מה שעשית אילו ידעת איך ישראל תגיב?" והוא ענה: "אילו ידעתי שחטיפת החיילים תוביל למלחמה כזאת, הייתי אומר שלא, ממש לא". נסראללה הביע חרטה לאור ההרס בלבנון עם מספר מאות אזרחים שנהרגו ועוד 500-700 מחבלי חיזבאללה ומספר עשרות מחבלי משמרות המהפכה בלבנון שחוסלו.

הוא היה בן 46 בשעתו, מזה 14 שנים עמד בראש ארגון הטרור השיעי לאחר חיסול מוסוואי. נסראללה החל את דרכו כאיש דת, מטיף כריזמטי שהתחנך בין היתר בעיראק על ברכי המהפכה השיעית של איראן ומי שראה בעצמו נאמן לעקרונות אותה מפכה ומשטר האייתוללות. עלייתו בשרשרת הפיקוד הייתה בזכות כריזמטיות ויכולות ההטפה שלו להמונים, יותר מאשר בזכות יכולות פיקודיות או צבאיות. והכישורים הפוליטיים שלו הביאו אותו כבר בגיל 32 להיות מזכ"ל של ארגון הטרור השיעי.

עם נסיגת צה"ל מלבנון במאי 2000 זה זקף לעצמו את הניצחון השיעי, ועם עסקת חילופי השבויים ב-2004 לאחר חטיפת החיילים בהר דב(החטיפה של אוקטובר 2000) הרגיש חזק מספיק כדי לתקוף ביולי 2006 ולחטוף גופות 2 לוחמים במה שהביא לאותה מלחמה. אך כאמור בריאיונו לאל-ג'דיד הביע חרטה והודה שלא העריך נכון את התגובה הישראלית.

ב-2008 גדי אייזנקוט הציג את "דוקטרינת הדאחייה" שבעצם אומרת הפצצה חסרת אבחנה של לבנון והשמדת רובע הדאחייה בביירות אילו תפרוץ מלחמת לבנון ה-3, לישראל לא הייתה ברירה אחרת אילו באמת הייתה פורצת מלחמה כזאת כשחיזבאללה היה בתהליך התחמשות מואץ לאחר 2006 בהובלת איראן וכיפת ברזל תגיע לאוויר העולם רק ב-2011.

למרות שחיזבאללה היה באותו תהליך התחמשות ככוח השלוח החשוב ביותר של איראן נסראללה שכבר הספיק להביע חרטה הבין את הסיכון במלחמה כזאת קודם כל לעדתו, לשיעים של לבנון בהם הוא ראה את קבוצתו(כלומר הוא היה קודם כל שיעי ורק אחר כך לבנוני). ישנן הערכות שונות לגבי מספר שיעים בלבנון אף לרוב הן בערך שליש מהאוכלוסייה וגם אלו לא תמיד מאוחדים(למשל תנועת אמל המתחרה של חיזבאללה), חלקם יושבים בדרום לבנון צמוד לגבול הישראלי, חלקם בביירות, וחלקם בבקעה הלבנונית. מלחמה נוספת מול ישראל שלא תתפתח בכיוון הנכון תסכן את כוחם הפוליטי ועתידם בלבנון.

לעומת נסראללה יחיא סינוואר עבד בתנאים אחרים ברצועת עזה והיה בעל אישיות אחרת, אישיות שהיא לא פחות מאשר פסיכופתית ורצחנית, אדם צמא דם שיעשה הכול למען עצמו. "הקצב מח'אן יונס" היה כינויו. זה נולד ב-1962 בח'אן יונס ונדע מצעירותו כאדם תוקפני ואגרסיבי ללא רגשות אשם, הוא הצטרף לארגון הדתי של שייח' יאסין(מוג'מע אסלאמיה) שהיה הבסיס לחמאס, כשיאסין הכיר בכישוריו בתור אדם תקיף שמטהר את שורות ארגון הטרור מפני כל מי שנחשד בשיתוף פעולה עם ישראל ומעלים מתנגדים.

יחיא נכנס לכלא הישראלי ב-1988 לאחר שהורשע ברצח 4 ערבים (ככל הנראה רצח עשורת), רובם המוחלט של אלו שרצח, חלקם במו ידיו, לא באמת שיתפו פעולה איתה והוא עשה זאת כדי לבסס את מעמדו בארגון ולעצב דמות של מי שאסור לעמוד בדרכו. ב-2011 עם שחרורו לרצועת עזה בעקבות עסקת שליט הוא היה למנהיג האסירים וב-2017 לראש ממשלת חמאס בעזה.

כבר כאן צריך לראות את ההבדל הבולט בין השניים: חסן נסראללה עלה בשורות הארגון בזכות יכולות ההטפה שלו, אידיאולוגי, ומישהו שאפשר להגיד עליו שהוא מתפלסף. יחיא סינוואר לעומתו עלה בשורות הארגון בזכות יכולות רצחניות, מי שיהרוג כדי להתקדם ולמצוא חן בעיני ראש ארגונו. הוא לא עלה למעלה כי הוא היה בעל יכולות צבאיות והרג יהודים בשדה הקרב, הוא רצח ערבים בין אם כאלו ששיתפו פעולה עם ישראל ובין אם לא ופשוט עמדו בדרכו או שהיה צריך את מותם. אדם שמוכן להרוג את מי שהוא רואה בני עמו למען עצמו יהיה מוכן להמיט עליהם חורבן למען עצמו. את חסן נסראללה אהבו, מסינוואר פחדו. אפשר לתאר כי אם שניהם היו מתחרים באותו הארגון סינוואר היה מנצח או פשוט מעלים את נסראללה.

נסראללה וחיזבאללה לא היו חייבים להילחם בישראל, מאבקם בצה"ל בין 1985 עד למאי 2000 היה נגד מה שהם ראו "כוח כובש" במרכאות, אבל הכוח הכובש הזה ישב ברצועת הביטחון ולא שלט בלבנון, עבור איראן זו הייתה הזדמנות לבנות כוח שלוח נגד ישראל מצפונה ועבור נסראללה הזדמנות להציג את עצמו כמי שנלחם בכובש זר ולבנות את מעמדו בעוד הוא חי כאדם חופשי בלבנון.

לעומתו סינוואר ישב בכלא הישראלי מגיל 26 ועד גיל 49, הוא לא חי בחופש ואפשר לראות בו כמי שבזבז את רוב שנות חייו במאסר. אישיותו עוצבה בכלא, שם הוא למד עברית ואת החברה הישראלית והיה לאובססיבי להשמדת המדינה היהודית. שנות מאסר ארוכות עיצבו אישיות שרוצה נקמה והרס ללא כל מטרה אחרת בחיים.

החברה של סינוואר, כלומר ערביי רצועת עזה, מעריצה את השהודא ואת עקרונות "הסבר" של סבלנות לאור לחימה ומוות, מעריצה את המוקוואמה על ההתנגדות. סינוואר היה חלק מאותה חברה על מיתוסים שיאסין סייע לטפח (יאסין ששלח את בני עמו לפיגועי התאבדות). בניגוד לחברה השיעית בלבנון לא באמת היו להם מתנגדים מקבוצות אתניות אחרות, אוכלוסייה ערבית-מוסלמית-סונית, רצועת עזה היא המוגונית מה שמאפשר להקריב ללא סיכון של איבוד כוח לקבוצות מתחרות.

במרץ 2018 סינוואר החל במדיניות של "צעדת השיבה" היא למעשה נמשכה עד מאי 2021 עם מבצע "שומר החומות". במסגרתה פעילי טרור ואזרחים (בכוונת תחילה ילדים וכל מי שיהיה "תמים" במרכאות לעיני המצלמות והשידור החי) יתקרבו לגדר להבעיר צמיגים-להפריח עפיפוני תבערה-לידות אבנים-לירות אל עבר לוחמי צה"ל-או סתם להקריב את חייהם. 311 ייהרגו, מותם יקדם מטרות פוליטיות כמו הכנסת מזוודות דולרים מקטאר ואולי החשוב ביותר הרחבת טווח ההכלה של ישראל כדי להתכונן למלחמה הגדולה שהוא תכנן.

ב-10-21 במאי 2021 התנהל מבצע "שומר החומות" שהוא היה המשך המדיניות ממרץ 2018 וניסיון ליצור את חיבור הגזרות. 286 ערבים יחוסלו ברצועת עזה, סינוואר התחבא

במנהרות וכשהוא יצא הוא הצלם בתמונתו המפורסמת בכורסא מאובקת. התמונה הזאת צריכה להגיד הכול, סביבו הרס, אבל הוא שרד סימן הוא ניצח ומתחזק.

שוב ההבדל החד בינו לבין נסראללה, נסראללה הביע חרטה על מלחמה בה מספר מאות מבני עמו נהרגו, סינוואר לא רק שלא הביע חרטה אלא חיך לאור מה שהוא החשיב כניצחון. הדבר לא צריך להפתיע לאור הדרך שבה עלה בהיררכיה: רצח של בני עמו, אז למה שעכשיו זה ישנה לו?

ההבדל האחרון הוא ניתוק מהמציאות, נסראללה ראה כיצד ב-2006 איראן לא באמת התערבה לטובתו. לא אסד בסוריה שכבר אז היה חלק מהציר האיראני, הוא עמד לבד והחל מ-8.10.23 היסס להצטרף למערכה בצורה מלאה כפי שסינוואר קיווה שיעשה כי ידע ששוב יעמוד לבד, ואכן איראן הצטרפה לטובתו פעם אחת בלבד ב-1.10.24 כשזה היה מאוחר מידי.

סינוואר היה בטוח שכל ציר ההתנגדות יצטרף למערכה(הייתה לו קונספציה שגויה), שכולם ישמחו להקריב כמו שהוא שמח להקריב(או ליתר דיוק שמח להקריב אותם) כדי להילחם במדינה היהודית. אבל מה שהיה נכון לגביו לא היה נכון לגבי אחרים, איראן אף פעם לא מוכנה להקריב את אזרחיה, נסראללה פחד לפגוע בשיעים של לבנון, ערביי יו"ש וערביי ישראל לא היו מתואמים איתו כדי להתקומם כמו "בשומר החומות", וישראל לא הייתה כה חלשה כפי שהוא חשב.

זו הייתה סקירה של ערוץ לאומנות על השוואה בין נסראללה לסינוואר, אם אהבתם את הסרטון אתם מוזמנים לשתף אותו ולהצטרף לערוץ כמנויים.